Delegația Constantinopolului s-a întâlnit cu papa. Ambele părți își exprimă „speranța” și „dorința” pentru comuniune euharistică

La 27 iunie, o delegație a Patriarhiei Ecumenice condusă de Arhiepiscopul Iov (Getcha) din Telmessos, copreședintele Comisiei Internaționale Mixte pentru Dialogul Teologic dintre „Biserica” Romano-Catolică și Biserica Ortodoxă, Episcopul Maximos de Melitene și Diaconul Vosporios Magafas, scriitor Codex al Sfântului Sinod al Patriarhiei Ecumenice, a sosit la Roma pentru a participa la Sărbătoarea Tronului bisericii romano-catolice. La 28 iunie, ei au participat la un dialog cu membrii Consiliului Pontifical pentru Promovarea Unității Creștinilor.
Urmărind cursul evenimentelor legate de Biserica ucraineană trebuie amintit că, înainte de criza canonică, din anul 2016, în Ucraina, Arhiepiscopul Iov a refuzat de mai multe ori cererile de a sluji cu schismaticii ucraineni, timp în care el a slujit în schimb cu Preafericitul Părinte, Mitropolitul Onufrie de la Kiev și Toată Ucraina. Aceasta a fost poziția arhiepiscopului Iov, atunci, în timp ce acum împreună cu patriarhul său, desigur, s-a întors complet împotriva bisericii canonice.
Așa cum se vede aici în limba engleză pe site-ul oficial al Patriarhiei Ecumenice, precum și în acest articol ucrainean de pe site-ul de știri al Vaticanului, ambele părți au subliniat în mod constant dorința lor de comuniune (euharistică). În timp ce noi, ca ortodocși, ne rugăm, bineînțeles, pentru unirea tuturor, aceasta este întotdeauna înțeleasă ca unirea tuturor cu Ortodoxia; cu alte cuvinte, heterodoxul primește Ortodoxia, dar Ortodoxia nu se unește cu ceea ce nu este ortodox. Totuși, se poate observa că acest lucru nu pare să fie uniunea „dorinței” celor două părți în cuvintele Papei. Să luăm acest citat din scrisoarea patriarhului Bartolomeu:
„Cu toate acestea, restaurarea comuniunii dintre Bisericile noastre rămâne speranța noastră sinceră, obiectivul principal al rugăciunilor noastre și scopul dialogului adevărului stabilit între Bisericile noastre”.
Fraza „obiectivul principal al rugăciunilor noastre” pare a fi foarte importantă. Pentru a fi corecți, nu dorim să interpretăm greșit cuvintele Patriarhului Bartolomeu, deoarece există întotdeauna o barieră lingvistică, dar se pare sigur că mântuirea, o condiție prealabilă din care păstrarea nealterata a credinței ortodoxe, este scopul principal al rugăciunilor noastre.
Papa a făcut, de asemenea, comentarii în același sens, spunând:

„Am reușit să apreciez bogăția spirituală prezentă în Ortodoxie. Vă asigur că am părăsit acele țări cu o dorință mai mare de comuniune. Sunt din ce în ce mai convins că restaurarea întregii unități între catolici și ortodocși se va realiza prin respectul pentru identități specifice și o coexistență armonioasă în formele legitime de diversitate. Duhul Sfânt, de fapt, este cel care trezește creativ o multitudine de daruri, le armonizează și le aduce în unitate autentică, care nu este o uniformizare, ci o simfonie a multor voci în același spirit de generozitate …
„
Încă o dată amintim, există o idee tulburătoare potrivit căreia orice problemă doctrinară este doar o problema tehnică deranjantă și tot ceea ce contează este că ne iubim unii pe alții. Dar cu siguranță ne putem iubi unii pe alții fără a fi obligați să fim de acord cu o serie de lucruri împotriva credinței noastre, pentru că dragostea nu forțează pe nimeni.
În general, tema despre care vorbim este unitatea, dar poporul Ortodox a experimentat ce forma a luat această unitate, când am căzut în capcanele ei de-a lungul istoriei. Luați, de exemplu, comentariile conducătorului Uniaților Ucrainieni, Sviatoslav Shevchuk, care a spus:
„Ideea a fost de a nu construi două patriarhii diferite, ci am căutat crearea unei Patriarhii Kievene unificate, care să fie recunoscută atât de Sfântul Scaun din Roma, cât și de Constantinopol. Suntem conștienți de faptul că acest fel de unitate va fi posibilă atunci când procesul ecumenic va fi încoronat la nivel universal prin restaurarea comuniunii euharistice dintre Roma și Constantinopol
„.
Toată această vorbire despre unitate pare plăcută, și este aceeași retorică colorată în trandafiriu, pe care Constantinopolul o folosea pentru a-și justifica invazia în Ucraina. Acestea nu sunt cuvintele unor veritabili ucrainofili, ci, în fapt, a unor oameni care știu foarte puțin despre ceea ce făceau uniații în Ucraina sau despre cei care ar aduce din nou acel mod de tortură asupra poporului ucrainean evlavios.
Trebuie să privim doar viața sfinților care trăiau în apropierea ținuturilor ucrainene, cum ar fi Sfinții Carpato-Ruși, precum Sfântul Alexis Toth, a cărui viață este un alt exemplu viu că Uniația a fost întotdeauna văzută de Vatican ca o piatră de temelie în Romano-Catolicismul deplin, și cum elitele ritualului latin au disprețuit ritualul răsăritean în profunzimea sa.
După cum a subliniat în mod constant Patriarhul Kirill la Moscova, „nu poate exista o uniune pentru conveniente de natura politică sau amenințată de schisme”. Prea Fericirea Sa a spus acest lucru, dând exemplul Sfântului Marcu al Efesului, care s-a opus unirii cu Roma atunci când practic toată Patriarhia Constantinopolului a sprijinit-o.
În timpul reuniunii recente de la Roma, se pare că nu au existat voci ortodoxe dizidente.

Roma, 1 iulie 2019
Constantinople delegation meets Pope, both sides express “hope” and “desire” for communion